

LEKCJA RELIGII NA
VIII DZIEŃ SOLIDARNOŚCI Z KOŚCIOŁEM PRZEŚLADOWANYM
2016 - IRAK
KLASY I - III
SZKOŁA PONADGIMNAZJALNA
AUTOR: KS. MARIUSZ ROMPA

KONSPEKT

Temat lekcji: Moi prześladowani bracia chrześcijanie w Iraku.

Kontekst egzystencjalny bądź treściowy, do którego nawiązujemy: Lekcja jest związana z przeżywanym w kościele, 13 listopada 2016 roku, VIII Dniem Solidarności z Kościołem Prześladowanym. Ma uwrażliwić młodzież na to, że gdzieś na świecie żyją ich rówieśnicy, którzy cierpią z powodu prześladowań.

Cel lekcji:

Cele katechetyczne-wymagania ogólne:

- Uwrażliwienie uczniów na cierpienia wynikające z prześladowań Kościoła w różnych rejonach świata.
- Ukazanie sytuacji prześladowanego Kościoła w Iraku.
- Wprowadzenie uczniów w tematykę VIII Dnia Solidarności z Kościołem Prześladowanym.

Treści nauczania-wymagania szczegółowe:

- Uczeń po lekcji opisuje czym jest prześladowanie i rozumie znaczenia słowa solidarność.
- Uczeń potrafi wskazać różne formy prześladowania (nie tylko za wiarę) oraz solidarności z prześladowanymi.
- Uczeń potrafi wskazać najważniejsze elementy prześladowania chrześcijan w Iraku.
- Uczeń potrafi wskazać konkretne formy solidarności z osobami prześladowanymi za wiarę.
- Uczeń po lekcji podejmuje konkretne postanowienia, które są jego osobistym wkładem na rzecz Kościoła prześladowanego.
- Po lekcji uczeń podejmuje modlitwę w intencji Kościoła prześladowanego.

Metody:

- Mapa skojarzeń, „burza mózgów”,
- Wykład podający,
- Analiza fragmentu filmu,
- Praca z mapą,
- Prezentacja flagi Iraku,
- Rozmowa kierowana,
- Drama,
- Dialog.

Organizacyjne formy pracy uczniów:

- Zbiorowa,
- Indywidualna,

Środki i pomoce dydaktyczne:

- Tablica, kreda, zeszyt ucznia,
- Plakat informujący o Dniu Solidarności z Kościołem Prześladowanym Plakat informujący o Dniu (do pobrania na www.pkwp.org),
- Fragment filmu Mateusza Ochmana „Prześladowanie chrześcijan”,
- Komputer, projektor,
- Mapa świata z zaznaczeniem Iraku,

- Flaga Iraku.

Zdania do zapisania:

Notatkę stanowią:

- Zapis skojarzeń podczas „burzy mózgów”,
- Własne notatki ucznia.

Przebieg zajęć	Treści i zadania metodyczno-dydaktyczne	Pomoce dydaktyczne	Czas
Część wstępna	• Nauczyciel wraz z uczniami wchodzi do klasy, • Uczniowie zajmują miejsca, • Następuje sprawdzenie listy obecności.	Dziennik	3 minuty
Modlitwa	Po powitaniu uczniów nauczyciel wprowadza uczniów do modlitwy. Czyni to tymi lub podobnymi słowami: „Podczas dzisiejszej lekcji pochylimy się nad chrześcijanami, którzy są prześladowani. Niebawem przeżywać będziemy już VIII Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym. W tym roku chcemy wyrazić naszą solidarność z naszymi braćmi w Iraku. Dzisiejszą lekcję rozpoczniemy więc od modlitwy za prześladowanych chrześcijan w Iraku”. • Następnie nauczyciel wraz ze wszystkimi uczniami modli się słowami modlitwy za prześladowanych chrześcijan. (uczniowie zachowują wydrukowaną modlitwę) Nauczyciel zapisuje na tablicy temat lekcji.	Wydruk Modlitwy za prześladowanych chrześcijan – (Załącznik 1) (należy przygotować wydruki dla każdego ucznia)	3 minuty
Wprowadzenie w temat zajęć	Katecheta zapisuje na tablicy temat lekcji. Nauczyciel prezentuje fragment filmu Mateusza Ochmana „Prześladowanie chrześcijan”. Prowadzi prowokującą dyskusję stawiając następujące pytania: • Czy czujesz, że wyznawanie Twojej wiary jest zagrożone? • Jak sądzisz, czy ci, którzy szydzą z wyznawców Chrystusa, postępują uczciwie? • Czy miałbyś odwagę stanąć obronie prześladowanego za bycie ministrantem kolegi? Nauczyciel pisze na tablicy słowo „prześladowanie” i prowadzi rozmowę z uczniami zachęcając ich do podawania skojarzeń z tym słowem. W formie mapy	Załącznik 2, Tablica, kreda, zeszyt ucznia, komputer, projektor	12 minut

Jak być solidarnym z prześladowanymi?	Po ukazaniu dramatycznej sytuacji chrześcijan w Iraku nauczyciel wraz z uczniami zastanawia, w jaki sposób uczniowie w Polsce mogą pomóc prześladowanym za wiarę braciom w Iraku. Dyskutując z uczniami zastanawiają się nad możliwościami pomocy. Na tablicy katecheta zapisuje hasło „moja pomoc prześladowanym chrześcijanom w Iraku”, a pod nim notuje uzyskane odpowiedzi od uczniów. • Spodziewane odpowiedzi (modlitwa za prześladowanych, wykorzystanie mediów społecznościowych dla promocji zagadnienia niesprawiedliwego prześladowania chrześcijan, włączenie się w zbiórke zużytego sprzętu elektrycznego, pisanie petycji i listów do prześladowców, podjęcie postu i innych praktyk pokutnych w intencji pokoju, włączenie się w VIII Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym, nagłaśnianie i informowanie w grupach rówieśniczych o problemie prześladowań chrześcijan) Nauczyciel zbiera otrzymane od uczniów informacje i podsumowuje je.	Dyskusja, tablica, kreda, zeszyt ucznia	6 minut
Drama	Nauczyciel prosi 3 ochotników, których zadaniem jest odegranie krótkiej scenki. Jeden z uczniów ma grać rolę chrześcijanina (współczesnego, młodego katolika), drugi ma być jego prześladowcą (wyśmiewać poglądy, szydzić z jego przynależności do oazy lub innej wspólnoty), trzeci uczeń ma być biernie przyglądającym się tej scenie widzem. Po odegraniu tej sceny (około minuty) katecheta podsumowuje obserwowany obraz i zadaje pytania: • Jak czułeś się, kiedy ktoś Cię wyśmiewał, prześladował...? Miałeś odwagę się bronić? Dlaczego tego nie zrobiłeś? • Jakie emocje miałeś w sobie, jako prześladowca? Czy dało Ci to satysfakcję? Czy w rzeczywistości umiałbyś tak postąpić? • Jak czułeś się, jako obserwator tej sceny? Po której stronie miałeś ochotę stanąć – pomóc prześladowanemu, czy dołączyć się do prześladowcy?	Drama	5 minut

	Podsumowując dramę nauczyciel może odwołać się do subiektywnych uczuć pozostałych uczniów, którzy nie brali udziału w scenie.		
Zachęta do dawania świadectwa wiary i modlitwy za prześladowanych chrześcijan	Katecheta odwołuje się do modlitwy, którą rozpoczęto lekcje. Zachęca uczniów do tego, aby do prywatnej modlitwy dołączyć tę, którą otrzymali na początku lekcji. Nauczyciel zachęca także do refleksji na temat prześladowania, które może odbywać się w naszych społecznościach (konflikty klasowe, dokuczanie, wyzwiska). Tłumaczy, że taka postawa jest niezgodna z nauką Jezusa, a także – na tle wiedzy zdobytej na dzisiejszej lekcji jest zgorzeniem. Katecheta podaje informacje o VIII Dni Solidarności z Kościołem Prześladowanym (wydarzenia w parafii, w mieście, koncerty, adres strony www.pkwp.org)		3 minuty
Modlitwa na zakończenie	Nauczyciel prowadzi modlitwę o ustanie prześladowania chrześcijan podając intencję oraz modląc się Modlitwą Pańską.		1 minuta

Załączniki:

Załącznik 1 (wydruki należy przygotować dla wszystkich uczniów)

Modlitwa za prześladowanych chrześcijan

Boże, poprzez tajemnicze zrządzenie Twej Miłości, pozwoliłeś swemu Kościołowi uczestniczyć w cierpieniu Twego Syna, wzmocnij nasze Siostry i Braci, którzy z powodu swej wiary są prześladowani. Obdarz ich swoją mocą i wytrwałością, aby w każdym ucisku pokładali w Tobie całą swą ufność, a w cierpieniu wiernie świadczyli o Tobie. Podaruj im radość z uczestnictwa w ofierze Chrystusa i obdarz pewnością, że ich imiona są zapisane w Księdze Życia. Daj im siłę do naśladowania Chrystusa, która wesprze ich w dźwiganiu Krzyża, a w utrapieniu ustrzeże ich chrześcijańską wiarę. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Załącznik 2

Fragment filmu Mateusza Ochmana „Prześladowanie chrześcijan”

<https://www.youtube.com/watch?v=WSVTAXsj5XE>

Załącznik 3

Mapa świata z zaznaczeniem Iraku

<https://www.google.pl/search?q=irak+mapa+%C5%9Bwiata&client=firefox-b&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0ahUKEwjX4snU2vzNAhWCFCwKHR0sD0wQsAQIHg&biw=1440&bih=762#imgrc=SZvr8WfCEaXVDM%3A>

Załącznik 4

Mapa Iraku

الله أكبر

https://pl.wikipedia.org/wiki/Flaga_Iraku

Załącznik 5

Sytuacja chrześcijan prześladowanych w Iraku

Irak to kraj, w którym zamieszkuje obecnie 32,6 mln osób. Większość z nich (98%) to muzułmanie. Chrześcijanie stanowią mniej niż 1% społeczeństwa. Ogólna liczba chrześcijan mieszkających w Iraku to około 250 000 osób.

Irak jest miejscem o bardzo skomplikowanej historii, która rozpoczyna się 3500 lat p.n.e. Co istotne, na terenie dzisiejszej Republiki Iraku działały wydarzenia opisywane w Piśmie Świętym. Również tutaj od czasów apostołskich działały pierwotne gminy chrześcijańskie. Skomplikowana historia współczesna dziś kojarzy Irak z miejscem bardzo krwawych prześladowań wyznawców Chrystusa.

Przemawiając w Izbie Lordów w lutym 2015 roku, chaldejski arcybiskup Bashar Warda z Irbil, w północnym Iraku, powiedział: „Przez wiele długich wieków my, chrześcijanie z Iraku, doświadczaliśmy wielu długotrwałych trudów i prześladowań, jednak to, czego teraz doświadczamy, to najgorsze z aktów ludobójstwa w naszej ojczyźnie. Mamy do czynienia z wyginięciem chrześcijaństwa jako religii w Iraku”.

Rok 2014 był niszczycielski dla chrześcijan, którzy byli przepędzani ze swojego starożytnego centrum w północnej części w wyniku fali przemocy ze strony „Państwa Islamskiego”. Kraj, w którym korzenie chrześcijaństwa sięgają aż do pierwszego wieku, padł ofiarą grupy bojowników coraz bardziej wrogo nastawionych do wyznawców Chrystusa. Upadek prezydenta Iraku Saddama Husajna, spowodowany agresją wojskową w 2003 roku kierowaną przez Stany Zjednoczone, stworzył polityczną, społeczną i religijną próżnię, która została wykorzystana przez zbrojne bojówki dżihadystów, a te z kolei skorzystały z rosnącej niechęci sunnitów do rzekomo pro-szyickiej polityki stosowanej przez Nouri al-Maliki, który został premierem w 2006 roku.

Po upadku Saddama chrześcijanie cierpieli głównie z powodu zastraszania, jednak ataki stawały się coraz bardziej agresywne, osiągając apogeum 31 października 2010 roku, kiedy to zaatakowana została syryjsko-katolicka katedra w Bagdadzie, pochłaniając 52 ofiary.

Wielu chrześcijan uciekło z własnej woli, jednak pozostali zostali usunięci siłą. 10 czerwca 2014 roku „Państwo Islamskie” zajęło Mosul. W lipcu miało miejsce zdarzenie, które chaldejski arcybiskup Mosulu opisał jako koniec niemal 1 900 lat nieprzerwanej obecności chrześcijan w mieście. Chrześcijańskie domy zostały oznaczone arabską literą ‘ ن ’ od „nazarejczyk”, czyli „chrześcijanin”. Następnie kazano wiernym opuścić domostwa, zmienić wiarę lub zapłacić podatek islamski – dżizję¹. Jednak później zaostrożono nakaz: jeśli nie wyrzekliby się wiary, czeka ich ścieście. Kiedy dotarli do skraju miasta, ci, którzy zdecydowali się uciec, byli zmuszeni do oddania swojego dobytku.

Tysiące chrześcijan znalazło schronienie na sąsiadującej równinie Niniwy tylko po to, by zostać zaatakowanymi po raz drugi. W nocy z 6 na 7 sierpnia oddziały „Państwa Islamskiego” opanowały 13 miast i wiosek chrześcijańskich na Równinie Niniwy, jak również inne, zamieszkałe przez pozostałe społeczności mniejszości wyznaniowych. 125 000 chrześcijan uciekło nocą, cudem unikając śmierci. Szukali azylu zarówno w kurdyjskiej stolicy Irbil, jak również na północ w Dahuk. Chrześcijańskie organizacje udzieliły pomocy humanitarnej, by zapewnić przesiedlonym żywność, schronienie i lekarstwa.

W połowie 2015 roku statystyki dotyczące emigracji chrześcijańskiej z Iraku przedstawiły obraz niewyobrażalny dla poprzedniego pokolenia. Podaje się, że chrześcijan, którzy liczyli 1.4 mln w ostatnim spisie wykonanym za rządów Saddama, jest obecnie mniej niż 275 000.

¹ Dżizja - podatek nakładany w przeszłości na innowierców w krajach muzułmańskich, usankcjonowany przez Koran. Dzisiaj niektóre radykalne grupy islamskie chcą jego powrotu.